

ligt at fremføre Regnskaber for de fra en større Besætning udrevne Dyr, og der vil være adskillige andre Ulemper forbundne dermed; man vil ikke paa nogen Maade kunne kontrollere disse Regnskabers Rigtighed, og det vil være uoverkommeligt at gaa efter, om de ere mere eller mindre paalidelige. For Dyrskuerne tror jeg altsaa ikke, at man kan indrette Præmiesystemet paa anden Maade end den, man hidtil har fulgt. Men som sagt, skjøndt Hensigten efter min Mening med Præmieringen er at faae et mere lønnet Husdyrbrug, har man dog ikke lagt Vægten derpaa, og hvormegen Gavn end Præmieringen kan have gjort, har den ogsaa af og til gjort Skade. Folks Dine have ikke været tilstrækkeligt aabnede for Vigtigheden af at faae mere lønnende Husdyrhold, fordi Præmieringen har været indrettet saaledes, at det har kunnet bringe Folk til at gjøre kostbare Experimentier og inblade sig paa en urentabel Sagt efter Præmier, hvilket kan være Bedkommende meget dyrt, og det er ikke sjældent, at man har set store Præmietagere gaa baglænds i økonomisk Henseende. Det kunde jo affrække fra at gaa videre ad den Vej, men naar man i Lovforslaget foreslaar at gaa et Skridt videre med Hensyn til Præmiering, nemlig for hele Husdyrhold, saa tror jeg, at naar man derved lægger Vægt paa det Lønnende, — og her kan man gjøre det, fordi man kan holde Regnskab, — saa vil det blive til Gavn og bidrage til at skaffe et mere lønnende Husdyrhold end Præmiering paa anden Maade. Men lægger man ikke Vægten paa det Lønnende, da staar det for mig som meget tvivlsomt, om det kan være til Nytte at præmiere hele Husdyrhold, thi saa tror jeg, at kun meget faa ville kunne komme til at konkurrere ved disse Præmier, meget Færre, end naar der skal konkurreres om Præmier for enkelte Dyr. Det vil kun blive dem, der ere i en særlig god økonomisk Stilling, som ikke behøve at tage Hensyn til, hvad det koster at anskaffe og holde gode Husdyr, og saa desuden de, der ere Sportsmand paa det Omraade. For de Sidstes Bedkommende tror jeg nu, at det vil blive mere ruinerende i det Tilfælde, idet det er mere kostbart at have et helt mønsterværdigt Husdyrhold end kun enkelte mønsterværdige Dyr. Naar man derimod lægger Vægten paa det Lønnende, tror jeg, at denne Præmieringsmaade kan gjøre megen Gavn i flere Henseender. For det Første vil den kunne bidrage til, at Landbrugsregnskaber blive mere almindelige. Det er sikkert en af de største Mangler ved Nutidens Landbrug, at der kun sjældent føres Regnskab og der trænges dog nu mere dertil, da Land-

bruget nu er meget mere kompliceret end for en Del Aar tilbage. Er Aaret omme, have de Fleste ikke anden Maade at opgjøre Balance paa end at føle paa Lommen, men det er ikke let at huske, hvorledes det er gaaet hele forrige Aar, særlig med Hensyn til den løse Gjaeld, Besætningens Værdi osv. Der kan derfor godt være kommet en ikke saa lille Underbalance til, uden at den Bedkommende kan se det, og saaledes kan han gaa tilbage Aar efter Aar uden at mærke det. Selv om han ser, at han er gaaet tilbage, som det jo desværre har været Tilfældet med Flere i de senere Aar, vil han ikke kunne se, hvor der skal spares, og hvor der skal gjøres Udgifter til videre Udvikling. Naar Vægten lægges paa det Lønnende ved Præmieringen af hele Husdyrhold, vil der som sagt blive ført Regnska er, thi saa skulle de Konkurrerende gjøre Regnskab. Noget ville maaske indvende, at det ikke er et Gode, forsaavidt det kan afholde Mange fra at kunne komme til at konkurrere, men det tror jeg ikke. Jeg tror, at naar Indenrigsministeren eller Landbosforeningerne ville lade udarbejde Schemaer til Brug for de Konkurrerende, saa vilde de nok opfylde Betingelserne, men selv om Enkelte i Forstningen ville blive afholdte fra at konkurrere, tror jeg, dog, at denne Maade at præmiere paa, nødvendig maa gjøre Regnskabsføring mere almindelig end den anden. Konkurrencen skal naturligvis være et Aar, og Dommerkomiteen maa i Arets Løb efterse de konkurrerende Besætninger og, efter at Præmierne ere uddelte, omdele Beretninger til Landbosforeningernes Medlemmer. Jeg tror, at Flere dermed ville komme med, især naar de, der interessere sig derfor, ville tage Besætningerne i Dietsyn paa Stedet. De faae da at se, hvorledes man skal stille sig med sit Husdyrhold, for at det kan betale sig, men ved Dyrskuerne faae de kun at se, hvorledes det enkelte gode Dyr ser ud, og ikke, hvilken Fremgangsmaade der bruges, for at det skal kunne betale sig. Jeg tror ogsaa, at Regnskabene indirekte ville bidrage til Udvikling af Landbruget i det Hele, thi det skal nok vise sig ved saadanne Regnskaber over Fødebrug, Opdræt og Køhold, hvad der betaler sig bedst, naar de benyttes efter en udstrakt Maalestof. Det kan give Stødet til en Udvikling af Kvæddyrningen, som kan blive en mægtig Løstestang for Landbruget, og som er til Gavn for Arbejderne, da den giver Koner og Børn Bestjæftigelse fra først paa Sommeren til sidst paa Efteraaret. Jeg skal derfor meget anbefale disse Endringsforslag. Naar man lægger Vægten paa det Lønnende, tror jeg,